

[Anden næstformand]

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 22/11 79.
Første behandling 4/12 79. Betænkning 6/2 80. Anden behandling 13/2 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 130 stemmer mod 5.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om offentligt ansattes ytringsfrihed

[Af Bernhard Baunsgaard (RV) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 37. Fremsat 22/1 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Den 6. februar 1979 var der her i folketinget en forspørgselsdebat om offentligt ansattes ytringsfrihed, der var foranlediget af det radikale venstre. Den daværende finansminister pointerede, at det er af væsentlig betydning, at offentligt ansatte ikke på grund af usikkerhed med hensyn til rækkevidden af de begrænsninger, der gælder og må gælde, afholder sig fra at ytre sig. Til fjernelse af en sådan eventuel usikkerhed vedtog folketinget et forslag om motiveret dagsorden gående ud på at bede professor, dr. jur. Bent Christensen om at udarbejde et responsum om indholdet af den gældende retstilstand vedrøren-

de offentligt ansattes ytringsfrihed. Dette responsum modtog jeg i januar i år og har oversendt det til folketingets retsudvalg.

Det radikale venstre har nu fremsat forslag til folketingsbeslutning vedrørende samme emne. Forslaget synes at vedrøre de tre juridiske begreber, der er hovedelementer i debatten, nemlig aktindsigtadgangen i henhold til offentlighedsloven, tavshedspligten og loyalitetspligten, og jeg skal kort kommentere de enkelte elementer.

Offentlighedsloven foreskriver, at der med visse nærmere opregnede undtagelser på begæring skal gives borgere aktindsigt i dokumenter og sager, der behandles i den offentlige forvaltning. Offentlighedsloven regulerer således alene den situation, hvor oplysninger udleveres på begæring, og derfor ikke tilfælde, hvor offentligt ansatte giver oplysninger på eget initiativ.

Offentlighedsloven giver ingen vejledning med hensyn til spørgsmålet om offentligt ansattes adgang til at knytte personlige kommentarer og vurderinger til sagerne.

Offentlighedsloven giver altså ikke noget svar på spørgsmålet om, i hvilket omfang offentligt ansatte på eget initiativ kan udtale sig personligt om indholdet af dokumenter, der er udleveringspligtige efter offentlighedsloven. Det er dog en almindeligt antaget hovedregel, at offentligt ansatte på eget initiativ kan offentliggøre oplysninger, der findes i dokumenter, der er omfattet af forvaltningens pligt til at give aktindsigt. Denne regel er dog ikke ubetinget undtagelsesfri. Som et eksempel på en undtagelse kan nævnes den situation, hvor en offentligt ansat systematisk forsyner pressen med oplysninger om særlige sager.

Bent Christensen indskrænker sig i sin konklusion til at udtale, at offentlighedsloven måske kan udgøre støtte for en regel om, at enhver offentligt ansat på eget initiativ kan offentliggøre dokumenter, som kunne være krævet udleveret af en udenforstående.

Ifølge Bent Christensen er konsekvenserne af den nævnte hovedregel tillige lidt kompliceret, idet selve grænsen mellem dokumenter, der er offentligt tilgængelige, og dokumenter, der ikke er det, er vagt og elastisk angivet i offentlighedsloven, således at det kan være svært at afgøre, om et dokument er omfattet af loven eller ej.